

region 47

místo
pro lepší
život

jaro 2026

PRESTIŽNÍ OCENĚNÍ

Region47 se letos
stal laureátem
významné ceny
Zlínského kraje

ROZVOJ KVALITY ÚZEMÍ

Starostové potvrzují
význam Regionu 47
pro silnější budoucnost
území

R47 DÁLE POSILUJE

Podnikatelský klub
R47 má dalšího
významného člena

Obsah

Úvodní slovo	3
Region 47 převzal prestižní ocenění Zlínského kraje	4
Jako jedno velké město. Starostové potvrzují, že Region 47 dává území společný směr i silnější budoucnost	5
Zlínský kraj a Region 47 uzavřely dlouhodobé strategické partnerství. Společně chtějí pomoci zastavit odliv lidí z regionu.	10
Nechceme jen hasit problémy, ale plánovat budoucnost, říká Peter Hunák	13
Region 47 otevírá dveře univerzitám. Do rozvoje území na Slovácku vstupují hned tři moravské vysoké školy	18
Silná firma se pozná, až když se stavba začne komplikovat, říká Milan Velecký	21
Projdu slévárnu několikrát denně. A nesmím mít zaprášené boty, říká Jarmil Cileček	25
Senátor Bazala: Region 47 ukázal, že firmy na Slovácku nemusí soupeřit o mladé lidi. Můžeme je společně vychovat a udržet	29

Úvodní slovo

Vážení přátelé a partneři,

vítám vás u dalšího vydání newsletteru Regionu 47, které opět ukazuje, že naše iniciativa není postavena jen na vizích a plánech, ale stále více také na konkrétních krocích, partnerstvích a výsledcích. To je pro nás důležité nejen kvůli tomu, co se již podařilo, ale především proto, že právě dnes se rozhoduje o podobě regionu, ve kterém budou chtít žít další generace.

V tomto vydání se vracíme k několika momentům, které považuji za mimořádně významné. Jedním z nich je prestižní ocenění Zlínského kraje, které Region 47 letos převzal. Vnímáme je s pokorou jako uznání dosavadní práce všech partnerů, kteří se na rozvoji této iniciativy podílejí, ale zároveň i jako závazek, abychom v nastoupené cestě pokračovali s ještě větší energií a odpovědností. Stejně důležitým signálem je také dlouhodobé strategické partnerství se Zlínským krajem. To potvrzuje, že témata, která Region 47 otevírá, nejsou okrajová, ale patří mezi skutečné priority budoucího rozvoje našeho území.

Stále zřetelněji se také potvrzuje, že budoucnost našeho regionu nelze stavět odděleně obec po obci, firma po firmě nebo škola po škole. Potřebujeme sdílený pohled na území jako na jeden funkční celek, ve kterém spolu souvisejí bydlení, doprava, vzdělávání, pracovní příležitosti i kvalita veřejných služeb. Právě proto Region 47 dál rozvíjí koncept referenčního území a otevírá širší debatu o tom, jak má Slovácko vypadat v roce 2047 a co musíme udělat už dnes, aby zde mladí lidé měli důvod zůstat, vrátet se a zakládat své rodiny.

Velkou radost mám také z toho, že se do této společné práce zapojují další důležití partneři. Vedle starostů měst a obcí, kteří potvrzují význam společného regionálního plánování, vstupují do aktivit Regionu 47 také moravské univerzity. Právě propojení zkušenosti z praxe, akademického zázemí a energie mladých lidí považuji za mimořádně důležitý předpoklad toho, aby se rozvoj regionu neopíral jen o intuici, ale také o data, odborné poznání a dlouhodobě promyšlené kroky.

Toto vydání newsletteru ale není jen o strategických tématech. Je také o lidech, kteří Region 47 tvoří. O podnikatelích, kteří svými firmami dokazují, že i v našem regionu lze budovat mimořádně silné a respektované společnosti. O osobnostech, které mají odvahu přemýšlet za horizont běžného dne. A také o partnerech, kteří chápou, že budoucnost regionu se nerodí ze soupeření, ale ze spolupráce, důvěry a ochoty hledat společný směr.

Jsem přesvědčen, že právě v tom je síla Regionu 47. Nechceme jen reagovat na problémy ve chvíli, kdy už nás tlačí. Chceme budoucnost připravovat s předstihem, s respektem k místu, kde žijeme, a s ambicí vytvořit území, které bude silné ekonomicky, kvalitní pro život a sebevědomé navenek. Děkuji všem, kteří jsou součástí této cesty, a věřím, že i v tomto vydání najdete inspiraci, energii a další důkazy, že Region 47 má smysl.

Přeji vám příjemné čtení.

**47
on**

Peter Hunák
výkonný ředitel Regionu47

Region 47 převzal prestižní ocenění Zlínského kraje

„Toto ocenění je pro nás velkou ctí, ale zároveň i závazkem.“

Významné ocenění získal Region 47 na slavnostním galavečeru osobností Zlínského kraje, který se uskutečnil v úterý 14. dubna 2026 v Kongresovém centru ve Zlíně. Rada Zlínského kraje v čele s hejtmanem Radimem Holišem zde ocenila výjimečné osobnosti a instituce, které svou prací, nasazením i lidským přístupem dlouhodobě přispívají k rozvoji regionu a kvalitě života jeho obyvatel. Představitelé Regionu 47 převzali ocenění jako výraz uznání a poděkování za významný přínos k rozvoji Zlínského kraje a zlepšení kvality života jeho obyvatel.

„Každý z oceněných je důkazem toho, že smysluplná práce, vytrvalost a odpovědnost mají obrovský význam.“

Za Region 47 ocenění převzali předseda výkonného výboru Radek Křen a výkonný ředitel Peter Hunák. Pro iniciativu, která už více jak tři roky propojuje firmy, města, obce, školy i další partnery nad společnou vizí rozvoje území, jde o silný signál, že podobný způsob spolupráce má smysl a získává stále větší respekt i na úrovni kraje.

„Toto ocenění je pro nás velkou ctí, ale zároveň i závazkem. Vnímáme ho jako potvrzení, že když se v regionu propojí energie podnikatelů, měst, obcí i dalších partnerů, mohou vznikat věci, které mají skutečný dopad na budoucnost celého území. Je to poděkování všem, kteří se na aktivitách Regionu 47 podílejí a pomáhají krok za krokem naplňovat vizi moderního, propojeného a sebevědomého regionu, ve kterém chtějí lidé žít, pracovat i vychovávat své děti,“ uvedl Radek Křen, předseda výkonného výboru Regionu 47.

Hejtman Zlínského kraje Radim Holíš během slavnostního večera zdůraznil, že právě podobné osobnosti a instituce dávají kraji jeho skutečnou sílu. „Každý z oceněných je důkazem toho, že smysluplná práce, vytrvalost a odpovědnost mají obrovský význam. Vážíme si lidí, kteří nejen vynikají ve svém oboru, ale zároveň myslí na ostatní a pomáhají rozvíjet náš kraj. Děkuji jim za to, co pro Zlínský kraj dělají,“ uvedl hejtman Radim Holíš.

Ocenění pro Region 47 je současně oceněním myšlenky, že budoucnost regionu nevzniká sama od sebe, ale rodí se ze spolupráce, dlouhodobého plánování a ochoty překračovat zažité hranice mezi jednotlivými firmami, městy, obcemi a institucemi. Právě na tomto principu Region 47 staví, tedy na snaze společně hledat odpovědi na témata, která rozhodnou o budoucí kvalitě života v regionu, od bydlení a vzdělávání přes dopravu a infrastrukturu až po pracovní příležitosti pro mladou generaci.

Galavečer ve Zlíně tak nebyl pro Region 47 jen slavnostním momentem, ale i dalším potvrzením, že iniciativa, která vznikla mezi úspěšnými firmami regionu z potřeby aktivně formovat budoucnost celého území, má své pevné místo ve snahách o rozvoj Zlínského kraje.

Jako jedno velké město. Starostové potvrzují, že Region 47 dává území společný směr i silnější budoucnost

Ještě před několika lety byla iniciativa Region 47 spojována především s úvodní myšlenkou společného kampusu. Dnes je už zřejmé, že je její význam mnohem hlubší. Z původního impulsu postupně vyrostla širší platforma, která otevírá zásadní otázky budoucnosti celého území – od bydlení přes vzdělávání až po pracovní příležitosti, dopravu, infrastrukturu a celkovou kvalitu života. Právě v tom vidí starostové měst v území Regionu 47 její největší přínos, tedy v ochotě dívat se na region jako na jeden propojený a funkční celek.

„Naše města a obce jsou dlouhodobě provázána pracovní, dopravně i sociálně.“

Na této myšlence stojí i samotný Region 47. Nejde o jednotlivý projekt ani o izolovanou ambici jedné firmy či obce. Hlavním cílem je představa území, které je třeba rozvíjet koordinovaně, s vědomím přirozených vazeb mezi městy, obcemi, zaměstnavateli, školami i veřejnými institucemi. Region 47 tak stále výrazněji akcentuje „regionální pohled“, tedy přesvědčení, že hranice katastrů nesmějí být překážkou pro chytré plánování budoucnosti.

Právě tuto proměnu velmi přesně popsal starosta Uherského Hradiště Stanislav Blaha. Podle něj představuje současná iniciativa důležitý posun vpřed, protože se z původní myšlenky společného kampusu rozvinula v mnohem širší platformu, která se dívá na celý region jako na jeden funkční celek. „Naše města a obce jsou dlouhodobě provázána pracovní, dopravně i sociálně, a proto dává velký smysl začít uvažovat o našem území tak, jako bychom byli jedno velké město,“ uvedl Stanislav Blaha.

Jedno velké město jako praktický rámec

Právě představa „jednoho velkého města“ se v pohledu starostů objevuje opakovaně. Nejde přitom o slogan, ale o velmi praktický rámec pro uvažování o budoucím rozvoji. Pokud totiž města a obce začnou své kroky více koordinovat, mohou lépe plánovat investice, sdílet data, rozumně rozmísťovat bytovou výstavbu, infrastrukturu i rozvojové lokality pro podnikání. Výsledkem pak nemá být soutěž jednotlivých radnic mezi sebou, ale silnější a odolnější celek.

Starosta Starého Města Martin Zábanský označuje Region 47 za „nezbytný evoluční krok v regionálním plánování“. Oceňuje, že iniciativa podnikatelských subjektů prošla zásadním vývojem – podle něj od izolovaného projektu ke komplexnímu pohledu na celé území. „Líbí se mi, že se začínají řešit komplexně problémy jako dostupné bydlení, odborné vzdělávání, pracovní příležitosti nebo rozvojové lokality pro průmysl. Pro starosty je důležitý pohled na celé území, ne jenom pohled na hranici katastru své obce,“ zdůrazňuje Zábanský.

Právě tato schopnost překročit tradiční administrativní uvažování je jedním z nejvýraznějších rysů, na kterých Region 47 aktuálně staví svou aktivitu. Iniciativa stále jasněji ukazuje, že budoucnost regionu se nebude rozhodovat odděleně v jednotlivých kancelářích a na jednotlivých radnicích, ale ve schopnosti hledat společný zájem. Regionální konkurenceschopnost totiž dnes nestojí jen na počtu volných pozemků nebo investičních pobídkách. Stojí především na tom, zda region dokáže nabídnout lidem dobré vzdělání, práci, dostupné bydlení, kvalitní služby a perspektivu pro rodinný život.

Mladí lidé, bydlení a práce jako společná výzva

Také starosta Kunovic Pavel Vardan připomíná, že Region 47 si od počátku vytyčil velmi ambiciózní cíl: vytvořit komplexní území pro rozvoj firem a společností působících v regionu a současně zvýšit atraktivitu území pro zaměstnance a jejich rodiny. V jeho pohledu je dobře patrné, že Region 47 nelze chápat jen jako investiční nebo ekonomickou platformu. Týká se podle něj celé šíře běžného života – od bydlení přes vzdělání a pracovní uplatnění až po volnočasové možnosti. „Tento ‚globální‘ pohled na naše zájmové území je naprosto klíčový pro realizaci možného budoucího rozvoje v oblastech bydlení, budování dopravní a jiné infrastruktury, výstavby vzdělávacích zařízení i zařízení pro volnočas,“ říká Pavel Vardan.

Silným tématem, které starostové ve svých vyjádřeních opakovaně zmiňují, je udržení mladých lidí v regionu. Není to náhoda. Region 47 dnes velmi zřetelně akcentuje, že budoucnost tohoto jižního cípu Zlínského kraje nebude stát jen na stávajících průmyslových tradicích nebo na kvalitních firmách, ale také na schopnosti nabídnout mladé generaci důvod zůstat. Tedy možnost vystudovat, najít smysluplnou a dobře placenou práci, pořídit si bydlení a založit rodinu bez nutnosti odcházet do větších center.

Právě v tom vidí zásadní význam celé iniciativy i Stanislav Blaha. Podle něj Region 47 otevírá otázku dostupného bydlení a odborného vzdělávání v souvislostech celého území, což jsou témata, která žádná samospráva sama nevyřeší. „Společná strategie a koordinovaný postup nám mohou pomoci lépe reagovat na demografické změny, udržet mladé lidi v regionu a vytvořit z našeho území atraktivní místo pro život i podnikání,“ konstatuje Blaha.

„Region 47 si od počátku vytyčil velmi ambiciózní cíl.“

Podobně o tom mluví i Pavel Vardan, který zdůrazňuje, že bez spolupráce měst, obcí, firem a dalších institucí nebude možné tomuto cíli dosáhnout. Jen široká kooperace podle něj může alespoň částečně eliminovat odchod zaměstnanců do větších center a dát mladým lidem v regionu podmínky pro atraktivní zaměstnání, trvalé bydlení, rodinný život i kvalitní trávení volného času.

To potvrzuje také pohled Uherského Brodu. Starosta Ferdinand Kubáník vnímá Region 47 jako důležitý krok pro další rozvoj území, které má podle něj stále výrazný potenciál. „Taková spolupráce je klíčová pro hledání praktických řešení, která zlepšují život lidí zejména v otázce studia, práce a bydlení,“ uvádí. Zároveň připomíná, že Uherskobrodsko má silné zastoupení zejména v technickém vzdělávání a staví na úzké spolupráci s firmami. I to zapadá do širší logiky Regionu 47, který se snaží rozvíjet jednotlivé části území ne proti sobě, ale s vědomím jejich specifických silných stránek.

**Region 47
„bourá mentální
bariéry“ mezi
starosty,
státní správou,
podnikateli a
strategickými
investory.**

Síla spolupráce napříč městy, obcemi i firmami

Právě vzájemné doplňování je další klíčovou myšlenkou, kterou starostové potvrzují. Každé město, každá obec i každá část širšího regionu má jinou zkušenost, jinou tradici a jiný potenciál. Někde je silnější průmysl, jinde školství, jinde občanská vybavenost nebo dopravní dostupnost. Region 47 proto nestaví na představě uniformního prostoru, ale na chytřé spolupráci, v níž se jednotlivé silné stránky mohou propojit ve prospěch celku.

Martin Zábranský v této souvislosti upozorňuje i na velmi praktický efekt takového přístupu. Pokud obce nebudou do budoucna soupeřit o investory či obyvatele, ale budou se domlouvat, kde vznikne rezidenční čtvrť a kde průmyslová zóna, může celý region fungovat mnohem logičtěji. „Výhodou je také společné plánování rozvojových projektů v oblastech bydlení, vzdělávání a podnikání. Snižuje finanční zátěž jednotlivých radnic a dává jim možnost vytvořit si silnější vyjednávací pozice při prosazování svých záměrů u státu a investorů,“ říká starosta Starého Města.

To je moment, který je pro další rozvoj Regionu 47 mimořádně důležitý. Nejde totiž jen o koordinaci navenek, ale také o posílení hlasu celého území. Ve chvíli, kdy města a obce vystupují společně a opírají se zároveň o spolupráci s podnikateli a institucemi, výrazně roste jejich schopnost prosazovat strategické investice, infrastrukturu nebo podporu vzdělávacích projektů. Region 47 se tak profiluje nejen jako platforma pro debatu, ale také jako nástroj, jak proměnit společnou vizi v konkrétní výsledky.

Martin Zábranský navíc připomíná ještě jeden důležitý aspekt, který bývá často přehlížen: Region 47 podle něj „bourá mentální bariéry“ mezi starosty, státní správou, podnikateli a strategickými investory. Právě to je možná jedna z největších hodnot celé iniciativy. V době, kdy se mnohé problémy stávají stále složitějšími a přesahují možnosti jednotlivých institucí, je schopnost otevřeně sdílet zájmy a hledat společnou řeč sama o sobě obrovským kapitálem.

Pohled starostů tak ukazuje, že Region 47 už dnes není vnímán jako okrajová nebo jednorázová iniciativa. Naopak. Stále zřetelněji se potvrzuje, že jde o platformu, která dokázala pojmenovat skutečné potřeby území a dát jim srozumitelný rámec. Tím rámcem je spolupráce, dlouhodobé plánování a ochota překročit hranice jednotlivých obcí ve prospěch společného rozvoje.

Zlínský kraj a Region 47 uzavřely dlouhodobé strategické partnerství.

„Pokud se tento koncept osvědčí, může se stát inspirací i pro další části našeho kraje.“

Zlínský kraj a Region 47 na konci minulého roku slavnostně podepsaly Dohodu o dlouhodobé spolupráci. Jde o historicky první strategické partnerství mezi krajskou samosprávou a rozvojovou iniciativou Region 47, která vznikla před více než třemi lety jako reakce významných firem z Uherskohradištska a Uherskobrodsko na chybějící systémová řešení klíčových problémů regionu. Podpis dohody je silným signálem, že se Zlínský kraj rozhodl stát se aktivním partnerem této unikátní iniciativy a podpořit její ambici zastavit dlouhodobý odliv obyvatel z jihovýchodní části kraje.

Dohoda formálně stvrzuje zájem obou stran společně připravovat, realizovat a financovat konkrétní aktivity a projekty, které povedou k dlouhodobě udržitelnému rozvoji tzv. Regionu 47, tedy území spadajícího do správních obvodů obcí s rozšířenou působností Uherské Hradiště a Uherský Brod.

„Region 47 vnímáme jako pilotní model rozvojového partnerství, kde se potkávají významné firmy regionu, města, školy a nově také Zlínský kraj nad společnými cíli od vzdělávání přes regionální rozvoj až po kvalitu života. Pokud se tento koncept osvědčí, může se stát inspirací i pro další části našeho kraje,“ řekl hejtmán Zlínského kraje Radim Holíš.

„Dnes víme, že potřebujeme rozhábat a vzájemně zkoordinovat řadu dalších oblastí regionálního rozvoje.“

Region 47 založily před více než třemi lety významné zaměstnavatelské firmy z Uherskohradištska a Uherskobrodsko. Stály za ním významné a úspěšné společnosti regionu, které ke spolupráci přivzaly města Uherské Hradiště, Uherský Brod, Staré Město a Kunovice.

„Když jsme Region 47 zakládali, byla to v mnoha ohledech reakce na to, že jsme ve veřejném sektoru nenacházeli odpovědi na strategické problémy regionu, které však již zásadním způsobem dopadaly na fungování našich firem. Od začátku se tak snažíme zabránit odlivu mladých lidí, stejně jako sladit vzdělávání s potřebami firem. Přestože jsme začínali především s myšlenkou velkého vzdělávacího kampusu, dnes víme, že potřebujeme rozhábat a vzájemně zkoordinovat řadu dalších oblastí regionálního rozvoje,“ uvedl Petr Gabriel, majitel společnosti Ray Service a spoluzakladatel Regionu 47.

Podle jeho slov je po více než třech letech intenzivní práce podpis strategické dohody se Zlínským krajem jasným potvrzením, že Region 47 jde správnou cestou. Zároveň je to silný signál, že kraj vnímá mimořádnost tohoto počínání a chce být jeho aktivní součástí.

Dohoda vymezuje zejména oblasti, ve kterých budou Region 47 a Zlínský kraj systematicky spolupracovat. Jde především o rozvoj vzdělávání a kariérového poradenství, prohlubování spolupráce škol a firem s cílem lépe sladit nabídku absolventů s potřebami trhu práce, dále o koordinaci při plánování rozvojových ploch, bydlení a veřejných služeb v území a o posilování konkurenceschopnosti podniků a rozvoj nových podnikatelských záměrů v Regionu 47.

„Podstatné je, že dohoda nestojí jen na vzletných prohlášeních. Máme jasno v tom, jak spolupráci řídit. Minimálně dvakrát ročně budeme společně s Radou Zlínského kraje hodnotit, co se podařilo, a domlouvat konkrétní projekty na další období,“ vysvětlil Radek Křen, předseda představenstva společnosti Tradix a předseda výkonného výboru Regionu 47.

„Tyto projekty chceme napojovat na existující krajské nástroje. Jde nám o to, aby se dobré nápady z regionu co nejrychleji proměňovaly v konkrétní kroky a aby se výsledky daly jasně měřit na kvalitě života lidí,“ dodal Radek Křen.

Dohoda je uzavřena na dobu neurčitou a počítá s tím, že jednotlivé aktivity a projekty budou rozpracovány v navazujících dílčích smlouvách a akčních plánech.

Ambicí Regionu 47 je, aby se z něj stalo místo, kde se dá dobře žít, studovat i pracovat, a kde mladí lidé nebudou mít důvod odcházet pryč. Podpis dohody se Zlínským krajem je významným krokem k tomu, aby se tyto vize opíraly o stabilní a silné partnerství veřejného a soukromého sektoru.

„Podstatné je, že dohoda nestojí jen na vzletných prohlášeních. Máme jasno v tom, jak spolupráci řídit.“

Nechceme jen hasit problémy, ale plánovat budoucnost, říká Peter Hunák

Jak má vypadat Slovácko v roce 2047? Budou mít mladé rodiny kde bydlet, najdou tu lidé dobře placenou práci a zvládnou obce tlak na služby, dopravu i infrastrukturu? I na tyto otázky hledá odpovědi Region47, iniciativa firem z Uherskohradištska a Uherskobrodská, která si dala ambiciózní cíl - zastavit odliv lidí z regionu a postupně vytvářet prostředí, které nabízí kvalitní bydlení, práci i služby. Jedním z klíčových kroků na této cestě je koncept Rozvoje referenčního území. Na první pohled technický termín, ve skutečnosti ale velmi praktický nástroj, který má pomoci sladit potřeby obcí, podnikatelů a obyvatel na území od Starého Města přes Kunovice a Uherské Hradiště až po Uherský Brod. Co přesně tento koncept znamená, proč s ním Region47 přichází právě teď a jaké konkrétní výsledky má přinést? O tom jsme hovořili s Petrem Hunákem, výkonným ředitelem Regionu47.

V Regionu47 v poslední době často mluvíte o „rozvoji referenčního území“. Zní to dost technicky. Co si pod tím má běžný člověk představit?

Nejprve dovolte dvě krátké poznámky. Vše, o čem je dále řeč, stojí na dobrovolné spolupráci a nijak nezasahuje do kompetencí ani rozhodování jednotlivých aktérů. A pokud jde o rok 2047 – nejde o náhodné číslo, ale o cílový horizont vize rozložené do 25 let, s počátkem v roce 2022.

„Každá vize musí mít jasný cíl, kterého má být dosaženo v určitém čase.“

A nyní již k Vaší otázce, co je referenční území. Jde o snahu dívat se na část regionu jako na jedno velké město, i když je dnes rozděleno na 31 obcí. Lidé dnes bydlí v jedné obci, pracují v druhé, děti vozí do školy jinam a služby využívají napříč územím. Právě s touto realitou koncept pracuje. Naším záměrem je ovlivňovat podmínky v onom pomyslném městě tak, aby všem zde pobývajícím přinesly větší užitek, komfort a servis. To nelze naplánovat od stolu, podmínkou je práce v území a nezbytností pak spolupráce těch, kteří v něm působí.

Proč se Region47 pouští právě teď do tak velkého tématu?

Doposud jsme se dlouhodobě věnovali vzdělávání a práci s mladými lidmi. Teď je přirozený další krok, a to zodpovědět kde a za jakých podmínek budou tito lidé v budoucnu žít a pracovat – a jestli na to budeme připraveni nejen technicky, ale i hodnotově.

Každá vize musí mít jasný cíl, kterého má být dosaženo v určitém čase. Pro účely tohoto konceptu je cílem počet obyvatel. Dnes se na úrovni Region47 bavíme o čísle 200 tisíc osob, což do roku 2047 znamená zhruba třicetiprocentní nárůst oproti současnému stavu.

Nejde o to si číslo jen napsat na papír, ale ověřit, co ve skutečnosti znamená. Snažíme se hledat odpovědi na konkrétní otázky, které lze popsat daty a fakty: zda je území takový nárůst vůbec schopné zvládnout, jestli má dostatek prostoru pro rozvoj bydlení a podnikání, jak je na tom infrastruktura technická i sociální a jaké má území rezervy.

Zároveň si musíme položit i druhou, neméně důležitou otázku: jestli takový růst, se všemi jeho důsledky, vlastně chceme. Jak se promítne do běžného života a jeho kvality, do podoby obcí, krajiny nebo každodenního fungování regionu.

Může se zdát, že rok 2047 je příliš vzdálen, ovšem takto komplexní přístup vyžaduje nemálo času pro nalezení žádaného optima.

Jak je to území vlastně vymezené? Kde se ten rozvoj má dít?

Hovoříme o území, kde se dnes nejvýrazněji prolíná každodenní realita. Máme zde dva přirozené rozvojové uzly – souměstí Uherské Hradiště, Staré Město a Kunovice a na druhé straně Uherský Brod. Tyto oblasti jsou dlouhodobě provázané dojížděnou za prací, vzděláváním i službami a logicky na sebe navazují. Zároveň jde o území dobře napojené na hlavní dopravní tahy, ať už jde o nově otevřenou dálnici D55 nebo silnici E50 směrem na Slovensko. Právě tady se dnes soustřeďuje největší rozvojový tlak, a proto dává smysl řešit vše společně, ne obec po obci.

Referenční území bereme jako pracovní rámec – místo, kde chceme na konkrétních datech a rozhodnutích ověřit, co růst znamená v praxi a kde jsou jeho reálné limity.

Referenční území bereme jako pracovní rámec – místo, kde chceme na konkrétních datech a rozhodnutích ověřit, co růst znamená v praxi a kde jsou jeho reálné limity.

Co přesně je tedy obsahem konceptu Rozvoj referenčního území?

Začínáme snahou získat co nejpřesnější obrázek o reálných možnostech území. Číselně vyjádřeno, jde o území s 90 tisíci lidmi, na němž ověřujeme jeho absorpční potenciál pro nárůst o 30 tisíc osob během následujících 20 let.

Posuzujeme aktuální stav území a jeho kapacity rozvojových ploch pro podnikání i bydlení – kde je možné stavět, v jakém rozsahu, v jakých časových horizontech a s jakými záměry jednotlivých obcí. Prověřujeme technickou infrastrukturu - dopravní, energetickou, vodohospodářskou,

telekomunikační, nakládání s odpady apod. Ovšem současně také sociální infrastrukturu - kapacity škol, zdravotnictví, sociálních a veřejných služeb, volnočasových příležitostí i kvalitu veřejného prostoru, protože rozvoj bez odpovídajícího zázemí nemůže dlouhodobě fungovat.

Neméně podstatné je porovnání strategických a územních dokumentů obcí s dlouhodobým směřováním Regionu⁴⁷. Cílem je odhalit místa, kde se záměry podporují, ale i oblasti, kde se naopak míjejí nebo vytvářejí budoucí konflikty.

Zamýšleným výstupem je

dlouhodobý plán rozvoje, položený na představách, přáních a možnostech všech podílejících se.

To zní hodně strategicky. Co si z toho odnese konkrétní podnikatel nebo starosta?

Chceme vytvořit rozvojovou mapu referenčního území, kde budou přehledně vidět krátkodobé, střednědobé i dlouhodobé cíle až do roku 2047. Součástí budou i takzvané karty obcí, tedy jednoduše zpracované profily, které popíší rozvojové plochy, podmínky jejich využití a případné pobídky obcí.

Pro podnikatele přináší práce s referenčním územím především jasno. Vzniká přehled, který ukazuje, kde má smysl uvažovat o rozvoji, kde jsou reálné možnosti pro nové provozy a jaké podmínky v jednotlivých obcích platí. Podnikatel díky tomu nemusí složitě zjišťovat informace obec po obci a lépe rozhodne, kde má investice šanci uspět.

Pro starosty představuje koncept oporu při rozhodování i vyjednávání. Přehled o silných a slabých stránkách území pomáhá obcím lépe obhajovat své záměry před občany, krajem, státem nebo investorem a zároveň vidět vlastní obec z větší perspektivy. Tak například budeme mít situaci, že jedna obec má příznivější podmínky pro rozvoj podnikání než pro bydlení a druhá pro bydlení než pro podnikání. Pokud se spolu dohodnou, že budou souběžně rozvíjet každá svou výhodu, mohou obě jednodušeji přilákat investice jedna do podnikání a druhá do bydlení a současně přitom nemusí řešit svou nevýhodu.

Přínosem je, že všichni mají totožné informace. Když podnikatelé, obce a další partneři vycházejí ze stejných dat, je snazší hledat shodu a připravovat projekty, které mají šanci na dlouhodobý úspěch.

Důležitým aspektem je také příležitost ke sdružování finančních prostředků a z toho plynoucích úspor, jež budou moci jak podnikatelé, tak obce využít k dalším aktivitám.

Jak do toho zapadá téma dostupného bydlení, o kterém Region47 hodně mluví?

Téma bydlení s rozvojem regionu úzce souvisí. Koncept pracuje se dvěma základními termíny.

Lokace se zaměřuje na co a kde bude vybudováno. Jinak také, kde jsou nejvhodnější místa pro podnikání a bydlení, a jak je nutné je vybavit, aby se rozvíjela či nově vznikla.

Dostupné bydlení se zaměřuje na problematiku bytového fondu. Jaké bydlení území nabízí, které je žádáno, které chybí. Jaké nástroje mají obce k dispozici, aby se trh s byty rozvinul. Jaká specifika má obecní a komerční bydlení, vlastnické a nájemní bydlení, bydlení pro sociální skupiny – mladé rodiny, seniory, handicapované. Jak je možno na trh dostat nevyužité byty, jak rekonstruovat zastaralé domy. Jaká je budoucí poptávka a trendy v bydlení.

Nemůžeme zvát do regionu nové firmy a talenty, když můžeme stěží upokojit poptávku zde žijících. A naopak samotné byty bez pracovních míst neudrží dlouhodobě nikoho.

Kdo všechno se do projektu zapojuje? Je to jen iniciativa firem?

Rozhodně nejde jen o firmy, byť stojí u jejího vzniku.

Do práce na rozvoji referenčního území se zapojují také obce z dané oblasti, zástupci mikroregionů, místních akčních skupin i Zlínského kraje. Cílem spolupráce je, aby se rozvoj území v jednotlivých obcích nebo institucích nepřipravoval odděleně. Naopak, aby se opíral o jednotná data a vzájemně dohodnuté cíle. Každý z partnerů do procesu přináší jiný pohled – obce znají místní potřeby, firmy realitu pracovního trhu a kraj širší souvislosti.

Role Regionu47 spočívá především v propojování aktérů a v přenášení zkušeností z praxe. Cílem není nikoho řídit, ale pomoci vytvořit prostředí, příznivé pro dohody na dlouhodobě udržitelných řešeních.

Jakou roli v tom hraje právě Zlínský kraj?

U konceptu Rozvoj referenčního území chceme společně vytvořit metodiku dlouhodobého plánování rozvoje vymezeného území se zapojením širokého spektra lokálních aktérů. Kraj přináší strategický pohled a nástroje, my přinášíme detailní znalost terénu, přání i potřeby firem a obcí. Výsledkem má být model, který může sloužit i pro další části kraje. Je to výhodné pro všechny. Kraj má ověřený postup, obce a firmy získávají silného partnera, který rozumí tomu, co se v území děje.

Kdy uvidíme první konkrétní výstupy?

Některé výstupy uvidíme poměrně brzy. Půjde například o první verze rozvojové mapy území nebo základní profily obcí. Ty budou průběžně aktualizovány podle vývoje v území.

Další kroky mají delší časový horizont. Pokud se dnes shodneme na tom, kde má vzniknout nová obytná čtvrť nebo větší podnikatelská zóna, může klidně trvat i deset let, než se první lidé skutečně nastěhují nebo vzniknou nová pracovní místa. Takový proces zahrnuje změny strategických a územních plánů, přípravu infrastruktury i samotnou výstavbu.

Podstatné je, že jednotlivé kroky na sebe budou navazovat. To umožní postupovat systematicky, plánovitě a minimalizovat tak nežádoucí nekoordinované aktivity řešené samostatně a nahodile.

Co byste řekl člověku, který si pomyslí: to je nějaké strategické plánování, mně se to netýká?

Týká se všech, kdo v regionu žijí. Každý v různých etapách života řeší otázky bydlení, práce, rodiny či dostupnosti škol, služeb a dopravy. Odpovědí je mu realita prostředí, ve kterém žije.

Jsme přesvědčeni, že prostředí je ke všem vždy vstřícnější, když jej tvoří rozhodnutí přijatá nikoli z tlaku vzniklých obtíží, ale podle předem očekávaného vývoje a v předstihu.

Právě tehdy se vytváří větší prostor pro uvážená rozhodnutí a širší shodu.

Práce Region47 směřuje k včasné přípravě na změny, které se nezbytně dříve či později v každodenním životě projeví.

A co byste vzkázal podnikatelům a starostům, kteří se zatím nezapojili?

Jednou z hlavních myšlenek Vize Region47 je, že region se rozvine tak daleko, kam a jak to umožní místní aktéři. Proto jsou všichni zváni! Je na nás, v jakém prostředí budeme v roce 2047 žít. Vzkaz směrem k podnikatelům a starostům, kteří se zatím nezapojili, je spíše pozváním než výzvou. Čím více zkušeností a pohledů se do společné práce promítne, tím pevnější základ mohou mít rozhodnutí, která budou region v dalších letech formovat.

Na závěr mi dovolu vyjádřit osobní obdiv, úctu a poděkování všem, kteří se již zapojili. Díky jejich zájmu, energii, ochotě spolupracovat a podpoře jsme dnes součástí reálné rozvojové vize, která svým rozsahem a způsobem spolupráce na regionální úrovni nemá

v České republice obdobu. Jde o iniciativu, která snese srovnání s nejambicióznějšími záměry, a to nejen v historickém, ale i v mezinárodním kontextu.

Zároveň je důkazem, že myšlenka spolupráce různorodých aktérů jako nejsilnějšího nástroje změny nemusí zůstat jen v teoriích na papíře. V tomto případě se proměňuje v konkrétní praxi, která inspiruje i širší okolí k podobným snahám.

Region 47 otevírá dveře univerzitám.

Do rozvoje území na Slovácku vstupují hned tři moravské vysoké školy

„Chceme, aby budoucnost našeho regionu nestála jen na pocitu, že je potřeba něco změnit.“

Jak má vypadat Uherskohradištsko a Uherskobrodsko v příštích desetiletích, aby z něj neodcházeli mladí lidé, aby tu vznikalo dostupné bydlení, kvalitní pracovní místa a obce zvládaly tlak na služby i infrastrukturu? Právě na tyto otázky chce Region 47 hledat ještě přesnější odpovědi také s pomocí akademického světa. Iniciativa, která vznikla z potřeby místních úspěšných firem lépe koordinovat budoucnost regionu, nově navázala spolupráci s Univerzitou Palackého v Olomouci a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně. Současně připravuje perspektivní formu spolupráce také s Fakultou architektury VUT v Brně.

Region 47 tím posiluje své aktivity spojené s rozvojem referenčního území, které je v regionu vymezeno symbolickým písmenem T a zahrnuje zejména souměstí Uherské Hradiště, Staré Město a Kunovice s vazbou na Uherský Brod. Na tomto modelovém území chce ověřovat, jaké má region skutečné rozvojové možnosti, kapacity i limity. Projekt má zároveň podporu Zlínského kraje.

Region 47 se od svého vzniku profiluje jako platforma, která propojuje firmy, samosprávy, školy i další klíčové aktéry s cílem vytvářet podmínky pro dlouhodobě udržitelný rozvoj Slovácka. Vedle důrazu na vzdělávání, práci s mladými lidmi a zvyšování atraktivity regionu pro život i podnikání se stále více soustředí také na systematické plánování rozvoje území, které je ekonomicky, dopravně i společensky propojené, i když je administrativně rozdělené mezi více měst a obcí.

„Chceme, aby budoucnost našeho regionu nestála jen na pocitu, že je potřeba něco změnit, ale aby se opírala o data, odborné zázemí a poctivou práci s konkrétními tématy, která na našem území řešíme. Spolupráci s univerzitami vnímáme jako přirozený krok, protože nám pomáhá propojit zkušenost lidí

z praxe s akademickým a výzkumným pohledem. Stejně důležité pro nás ale je, aby nešlo jen o jednorázové konzultace, nýbrž o dlouhodobou a strategicky smysluplnou spolupráci, do které se aktivně zapojí i studenti a mladí lidé, kteří mohou budoucnost Regionu 47 jednou sami utvářet,“ uvedl Peter Hunák, výkonný ředitel Regionu 47.

Cíl: aktivně přenášet znalosti do praxe

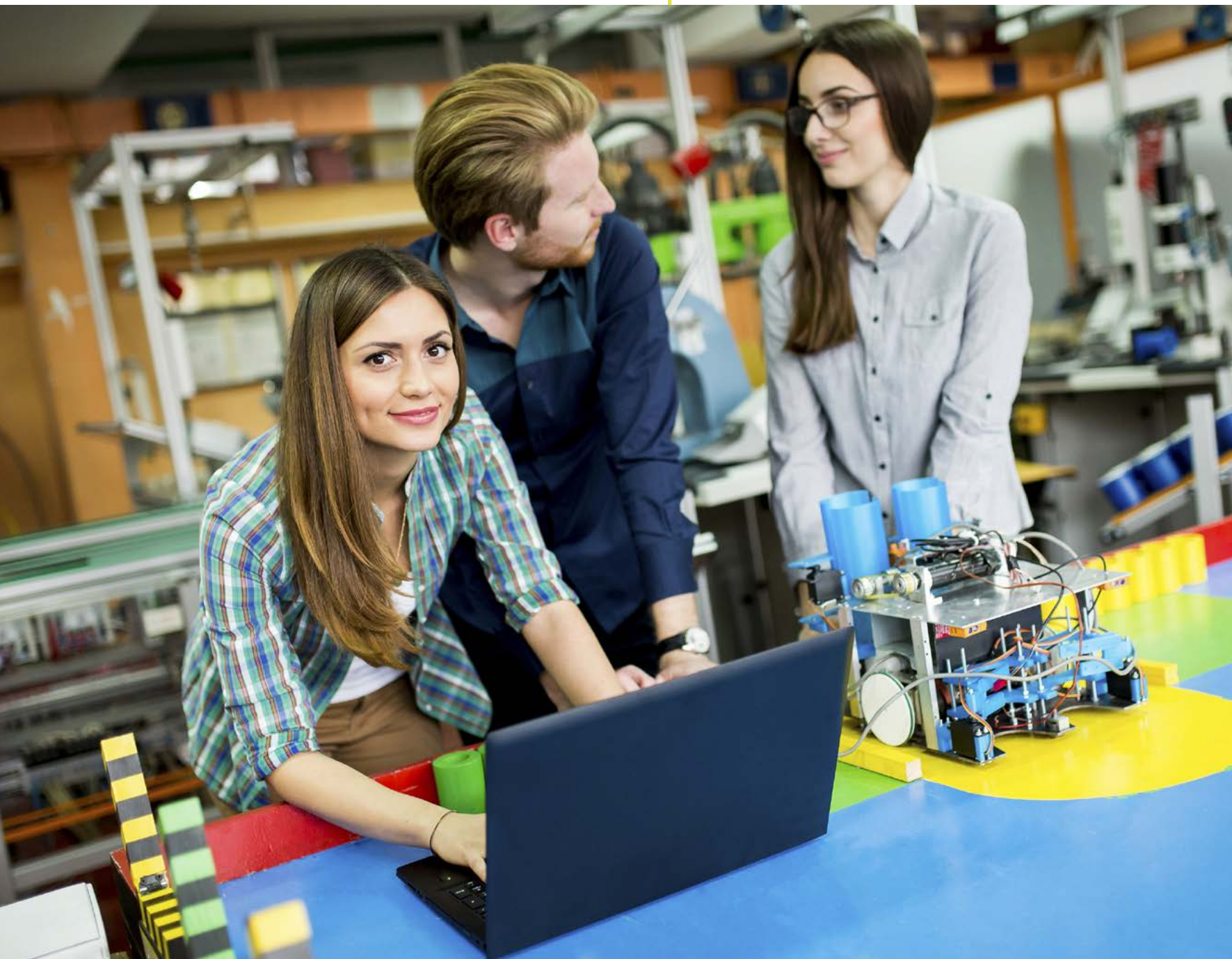
Význam spolupráce s Regionem 47 potvrzuje také Univerzita Palackého v Olomouci. Podle Adama Stražovce z Katedry geografie je právě podobné partnerství důležitým naplněním takzvané třetí role univer-

zit, tedy nejen vzdělávat a bádát, ale také aktivně přenášet odborné znalosti do praxe.

„Navázání spolupráce s Regionem 47 vnímáme jako důležitý krok v naplňování takzvané třetí role univerzit. Tou je vedle vzdělávání a výzkumu také aktivní přenos a aplikace odborných znalostí do praxe. Území, ve kterém Region 47 rozvíjí své aktivity, disponuje unikátním socioekonomickým potenciálem, jehož další růst si vyžaduje zodpovědné rozhodování, které vychází z kvantitativních analýz i kvalitativních šetření. Právě zde vidíme primární oblast, které může být Katedra geografie zodpovědným garantem,“ uvedl Adam Stražovec.

Olomoučtí geografové současně oceňují, že Region 47 dokáže v území spojovat partnery, kteří by jinak zůstávali každý ve svém vlastním prostoru. „Spolupráci subjektů v regionu hodnotíme velmi pozitivně, především pro její schopnost efektivně propojit klíčové regionální aktéry a definovat společnou vizi, která přesahuje hranice kanceláří obecních úřadů nebo firem. Jedná se o moderní přístup k regionálnímu rozvoji, který v českém prostředí vyniká,“ doplnil Adam Stražovec.

Katedra geografie Univerzity Palackého navíc vidí i konkrétní roviny budoucí spolupráce. „Očekáváme, že společné aktivity přinesou synergii mezi teoretickými přístupy a reálnými možnostmi. Předpokládáme, že naše spolupráce se bude rozvíjet v několika rovinách. První je tvorba podrobnějších demografických studií, které budou reflektovat mi-

„Fakulta managementu a ekonomiky má zájem o spolupráci s Region47 a chce aktivně podporovat jeho aktivity. „

nulý a současný vývoj a pomohou tak částečně predikovat vývoj budoucí. Druhou je možnost vedení kvalifikačních prací našich studentů, kteří budou mít příležitost pracovat na zadáních s možným přímým dopadem na aktivity v tomto regionu. Konečně třetí, je konzultační činnost v oblasti regionálního rozvoje, kterým se Katedra geografie dlouhodobě zabývá v teoretické i praktické rovině,“ dodal Stražovec.

Smysluplná platforma pro propojování partnerů

Pozitivně se ke spolupráci staví také Fakulta managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Její děkan doc. Michal Pilík zdůraznil, že fakulta chce být aktivní součástí aktivit, které mají konkrétní přínos pro region. „Fakulta managementu a ekonomiky má zájem o spolupráci s Region47 a chce aktivně podporovat jeho aktivity. Vnímáme Region47 jako smysluplnou platformu pro propojování regionálních partnerů, sdílení inspirace a rozvoj iniciativ, které mají pozitivní dopad na region. Jsme připraveni nabídnout své odborné zázemí, zkušenosti i zapojení studentů a akademiků do společných projektů, akcí a dalších rozvojových aktivit. Věříme, že tato spolupráce může přinést hodnotu jak Region47, tak celé akademické i regionální komunitě,“ uvedl děkan doc. Michal Pilík.

Jako připravenou perspektivní možnost spolupráce s Regionem 47, která má pro obě strany zjevný smysl, vidí také na Fakultě architektury Vysokého učení technického v Brně a to především vzhledem k nově připravovaným studijním programům v oblasti prostorového plánování. „Připravovaná spolupráce s Regionem 47 je shodou okolností kompatibilní s novým magisterským studijním programem Integrativní prostorové plánování, který se připravuje pro příští školní rok, tedy od začátku zimního semestru 2026. Kromě toho spouštíme také kurzy celoživotního vzdělávání zaměřené primárně na zájemce z obecních a krajských samospráv s názvem Odolná krajina: resilientní plánování obcí a regionů. Aplikace teorie i vývoj konkrétních projektů a produktů v praxi prostorového plánování a ve spolupráci partnerů na konkrétním území, tedy na území Regionu 47, je pro nás určitě atraktivní. Regionální plánování u nás zatím nemá potřebnou legislativní podobu,“ uvedl doc. Karel Havliš, vedoucí ústavu urbanismu Fakulty architektury VUT v Brně.

Podle něj je cenné i to, že se v rámci jedné platformy mohou potkat regionální aktéři i více univerzitních pracovišť. „Spolupráce s aktéry z Regionu 47 i spolupráce s univerzitami v Olomouci a ve Zlíně například na společném programu strategie regionu má pro náš ústav i fakultu potenciál také proto, že smyslem integrativního přístupu k plánování území je zapojování více disciplín a moderování širokého spektra aktérů,“ doplnil Karel Havliš.

Pro Region 47 představuje vstup univerzit do společné práce další důležitý krok v úsilí, aby se rozvoj Slovácka neřešil nahodile a po částech, ale s jasnou vizí, odborným zázemím a dlouhodobou perspektivou. Právě propojení samospráv, firem, kraje, akademiků a studentů může podle představitelů iniciativ přinést takový typ spolupráce, který pomůže lépe pojmenovat skutečné potřeby území a postupně je proměňovat v konkrétní řešení.

Silná firma se pozná, až když se stavba začne komplikovat, říká Milan Velecký

Ve stavebnictví se dobré jméno nezískává reklamou, ale každodenní prací, odpovědností a schopností obstát i ve chvíli, kdy se projekt nevyvíjí podle plánu. Právě v takových momentech se podle Milana Veleckého, majitele společnosti 3V&H, ukazuje skutečná síla firmy. V rozhovoru vysvětluje, proč jsou pro něj největší hodnotou lidé, jejich zkušenosti a schopnost dotáhnout každou stavbu do úspěšného konce.

Stavebnictví je obor, kde se dobré jméno buduje roky. Jak si podle vás 3V&H své jméno vybudovala?

Myslím, že v našem oboru se dobré jméno buduje hlavně tím, jak se chováte v praxi – ne když se daří, ale když se věci komplikují. A to ve stavebnictví přichází na každé stavbě. Od začátku jsme k tomu přistupovali tak, že za projekty neseme odpovědnost jako celek. Nejen „postavit podle projektu“, ale opravdu pomoci investorovi celý proces zvládnout. Často to znamená řešit věci nad rámec zadání, hledat cesty a někdy i dělat nepopulární rozhodnutí, aby výsledek dopadl dobře. Pro mě je nejdůležitější to, že se k nám klienti vrací. To je ve stavebnictví nejpřesnější měřítko kvality.

„Na začátku jsem určitě neměl jasnou představu, kam až se firma jednou dostane.“

Když jste firmu zakládal, měl jste jasnou představu, kam ji chcete dovést, nebo se její profil vyvíjel postupně podle příležitostí a zkušeností?

S nápadem založit stavební firmu přišel náš otec. S úsměvem říkal, že nás všechny do Okresního stavebního podniku nedostane. Bylo to v době, kdy většina z nás ještě studovala v Brně na VUT. První realizace jsme dělali právě tam a až později jsme se rozšířili do našeho regionu. Na začátku jsem určitě neměl jasnou představu, kam až se firma jednou dostane. Byl jsem mladý a chtěl jsem hlavně dělat stavebnictví poctivě a postavit firmu, za kterou si budu moct stát. Začínali jsme postupně, na menších zakázkách, a firma se přirozeně vyvíjela s tím, jak jsme sbírali zkušenosti a rostli. Každý další projekt nás posouval dál – nejen po technické stránce, ale hlavně v tom, jak přemýšlíme. Dnes děláme jak klasické generální dodávky, tak i projekty, kde se zapojujeme už do přípravy a pomáháme investorovi celý záměr uchopit. Nevzniklo to jako předem daný plán, ale jako přirozený vývoj – podle toho, kde jsme dokázali investorům přinášet největší hodnotu.

Každá stavební firma má za sebou projekty, které ji definují. Které realizace podle vás nejlépe ukazují, kdo 3V&H dnes je? A proč právě tyto projekty?

Nemyslím si, že nás definuje jedna konkrétní stavba. Pro mě je mnohem důležitější, jak projekt probíhá a jak ho vnímá klient zpětně. Jestli jsme dodrželi slovo, termíny i kvalitu a jestli měl investor na konci pocit, že celý proces dává smysl. Nechceme být firmou jedné referenční stavby, ale firmou, která odvádí konzistentní výkon na každém projektu. Zároveň nemáme úzkou specializaci na jeden typ staveb. Realizujeme jak významné rekonstrukce, například v Luhačovicích Kolonádu nebo hotel Morava, tak novostavby bytových domů – v poslední době například projekt Comenius Towers

v Uherském Brodě nebo Rezidence Nové Jaktáře v Uherském Hradišti. Vedle toho máme zkušenosti i s průmyslovými objekty, například v České zbrojovce nebo stavby v potravinářství, jako je výroba brambůrek Krajčí nebo Čokoládovna Janek. Nebojíme se ani dopravních staveb – například žulové chodníky na Nábřeží či Masarykově ulici v Luhačovicích zakončené kruhovým objezdem jsou rovněž naší realizací.

V čem se podle vás dnes pozná opravdu silná stavební společnost? Je to technické zázemí, tým lidí, finanční stabilita, schopnost komunikace s investorem? Nebo něco zcela jiného?

Silná firma se pozná ve chvíli, kdy se projekt začne komplikovat. Není to firma, které se problémy vyhýbají, ale ta, která je umí zvládnout – rychle se rozhodnout, najít řešení a udržet stavbu pod kontrolou. Důležité je samozřejmě technické zázemí nebo finanční stabilita, ale ve výsledku je to vždy o lidech a jejich zkušenostech. Hodně se to pozná i na komunikaci s investorem – jestli je otevřená, férová a jestli investor ví, na čem je.

V posledních letech mám dobrý pocit z mladé generace, zejména v řadách THP, která tyto principy přirozeně také přijímá a dokáže je uplatňovat v praxi. Velkým tématem pro nás ale zůstává přivést mladé lidi i do dělnických profesí, protože právě tam je pro budoucnost oboru zásadní prostor.

Myslím, že stavebnictví má pořád velký potenciál, jen je potřeba ho mladým lidem ukázat v reálné podobě.

Když se podíváte dovnitř firmy, co je její skutečné jádro? Technologie, procesy, nebo spíš lidé a jejich zkušenost?

Jednoznačně lidé. Ať už je to tým v kanceláři, který připravuje a řídí projekty, nebo lidé přímo na stavbách – obojí je stejně důležité a jedno bez druhého nefunguje. Zásadní pro nás je, že máme vlastní zkušené zedníky, tesaře, strojníky, řidiče i zámečníky. Díky tomu máme větší kontrolu nad kvalitou i průběhem realizace a nejsme odkázaní jen na externí kapacity. Jsou to lidé, kteří mají za sebou roky praxe a umí řešit reálné situace přímo na stavbě. Právě na kvalitě těchto lidí a jejich zkušenostech celá firma stojí.

Zároveň by ale byla chyba opomíjet rozvoj procesů řízení. Doba se neustále zrychluje a bez jejich modernizace bychom dlouhodobě neobstáli. Hledání nových technologií je pro mě osobně důležité téma a mám radost, když o nich můžeme otevřeně diskutovat i s našimi lidmi ve firmě. I tady se snažíme získat náskok a významná část našich investic směřuje právě tímto směrem.

Jak pracujete s mladou generací ve stavebnictví? Má dnes obor podle vás dostatek atraktivity, nebo je potřeba jeho obraz znovu vysvětlovat?

Myslím, že stavebnictví má pořád velký potenciál, jen je potřeba ho mladým lidem ukázat v reálné podobě. Snažíme se je zapojovat co nejdříve do praxe. Chodí k nám studenti středních škol, spolupracujeme s odbornými učiteli a dáváme jim možnost vidět, jak stavba funguje ve skutečnosti.

Například jsme pořádali den otevřených dveří přímo na stavbě, kde si mohli projít celý proces – od zemních prací a hrubé stavby až po dokončovací řemesla. Právě tohle považuji za klíčové. Jakmile to mladí lidé vidí v praxi, často zjistí, že je obor zajímavější, než si původně mysleli. Tady mladou generaci zaujalo mimo jiné zemní práce pomocí 3D nivelaci se zaměřením území dronem, ale i možnost vlastnoručně položit cihlu na reálné stavbě. Díky velkému zájmu plánujeme tuto aktivitu letos zopakovat hned ve dvou termínech – na jaře a na podzim. Zároveň jim při těchto příležitostech ukazujeme i nové technologie, které dnes ve stavebnictví používáme. Právě to výrazně přispívá k tomu, že obor pro mladou generaci získává na atraktivitě.

Region, ve kterém podnikáme, má svou industriální tradici i nové ambice. Jak vnímáte jeho současnou kondici a kde vidíte největší příležitosti, třeba právě z pohledu stavebnictví?

Region vnímám jako stabilní, který se zároveň postupně proměňuje. Vedle průmyslu je čím dál výraznější tlak na rozvoj bydlení a celkovou kvalitu prostředí. Z pohledu stavebnictví vidím největší příležitost právě v bytové výstavbě. Je to oblast, která bude v následujících letech hrát stále významnější roli, a i proto se do těchto projektů více zapojujeme.

Aktuálně v Uherském Brodě dokončujeme vlastní projekt s kapacitou více než 120 bytů. V Uherském Hradišti letos zahajujeme výstavbu dalších 18 bytových jednotek. Vedle toho v Kunovicích zajišťujeme pro našeho partnera projekt s kapacitou přes 100 bytů, a to od studie až po realizaci. Je to pro nás přirozené rozšíření aktivit – stále stojíme na stavebním základu, ale chceme se více podílet i na samotném vzniku projektů. Zároveň vnímáme rostoucí potřeby místních firem ve strojírenství, potravinářství i plastikářském průmyslu. I v této oblasti umíme nabídnout komplexní spolupráci – od zajištění pozemku až po kolaudaci.

Často se mluví o konkurenci mezi firmami. Vy jste ale součástí Regionu 47, který staví na spolupráci. Co vám tento formát dává a proč jste se rozhodli být jeho součástí?

Konkurence mezi firmami je samozřejmě přirozená, ale zároveň si myslím, že bez spolupráce dnes nejde dlouhodobě fungovat. Region 47 pro nás dává smysl právě v tom, že propojuje firmy, které chtějí přemýšlet podobně – sdílet zkušenosti, navazovat vztahy a hledat nové příležitosti i mimo vlastní obor. Pro nás osobně je důležité i to regionální ukotvení. Dlouhodobě působíme v tomto regionu a dává nám smysl být součástí platformy, která ho chce aktivně rozvíjet. Není to jen o kontaktech, ale o tom, že se tady potkávají lidé a firmy, které chtějí věci posouvat dál.

Když se podíváte dopředu, co byste chtěl, aby o 3V&H platilo za pět nebo deset let? A jakou roli by v tom měl hrát region, ve kterém firma vznikla?

Chtěl bych, aby 3V&H byla vnímaná jako spolehlivý partner pro investory, kteří hledají firmu, na kterou se mohou dlouhodobě spolehnout. Ne nutně jako největší, ale jako stabilní a zkušená společnost, která umí zvládnout náročnější projekty a přemýšlí nad nimi v širších souvislostech. Zároveň chceme dál rozvíjet projekty, do kterých se zapojujeme už od začátku, a postupně posilovat naši roli nejen v realizaci, ale i v přípravě. Po dohodě s mojí sestrou, Ing. Martinou Horňákovou, jsme do řízení společnosti zapojili už třetí generaci našich rodin. I díky tomu máme jistotu kontinuity a dlouhodobého směřování firmy.

Region pro nás bude vždy klíčový. Právě tady máme zkušenosti, vztahy a dlouhodobé vazby, na kterých chceme stavět i do budoucna.

Projdu slévárnu několikrát denně.

A nesmím mít zaprášené boty, říká Jarmil Cileček

Pořádek u pecí, disciplína ve výrobě. Tak se rodí odlitky pro Airbus.

Na první pohled „jen“ malá obec kousek od Uherského Hradiště. Jenže právě v Tapesích vzniká špičková práce, která se nezastaví na hranicích Slovácka ani republiky. Společnost ALUCAST vyrábí přesné odlitky ze slitin hliníku a hořčíku pro mimořádně náročné obory – od letectví až po obranný průmysl. Zakladatel a honorární ředitel firmy Jarmil Cileček v rozhovoru vysvětluje, v čem je ALUCAST jiný než „běžná“ slévárna, co firmu vystřelilo do světa a proč se zapojil do Podnikatelského klubu Regionu47.

Když byste měl našim čtenářům představit vaši společnost ALUCAST, co byste zdůraznil především? V čem jste dnes nejvíc silní a čím se lišíte od „běžné“ slévárny?

ALUCAST, s.r.o. dnes vyrábí přesné odlitky ze slitin hliníku a hořčíku. Jde o vysoce sofistikované díly vyráběné technologií přesného lití metodou vytavitelného modelu. Tato technologie se používala i v Mesitu už od 60. let minulého století a v ČR ji vyvinul u firmy Baťa ve Zlíně Dr. Doškář – původně hlavně pro odlitky ze slitin železa.

Odlitky ze slitin hliníku se ve větším objemu a ve vyšší kvalitě začaly vyrábět až po roce 1990 ve slévárně FIMES v Uherském Hradišti. Zásadní nárůst kvality i množství hliníkových odlitků pak přišel po roce 2000, kdy na trh vstoupila firma ALUCAST.

Vaše společnost sídlí v malé obci Tupesy. Proč právě tady a co pro vaši firmu znamená vyrábět světovou kvalitu v malé obci?

Držím se hesla Tomáše Bati: „Vše je možné, jen musíš chtít a umět.“ V době, kdy moji vrstevníci už často myslí na důchod, jsem se s kolegou rozhodl založit slévárnu. Že to byly právě Tupesy, bylo jednoduché – našli jsme tu prostory, kde jsme mohli začít vyrábět první odlitky ze slitiny hliníku.

Kvalita se neměří velikostí firmy ani obce. Vždy je to o lidech, managementu, disciplíně a nasazení. A nám se v Tupesích podařilo vytvořit tým velmi schopných lidí, kteří dnes vyrábějí pro tak sofistikované obory, jako je letectví – AIRBUS, BOEING – a dnes i DEFENCE.

První odlitky jsme vyrobili v únoru 2002, tržby v daném měsíci byly 160 tisíc korun a měli jsme obrovskou radost. Dnes potřebuje ALUCAST jen na výplaty přes 6 milionů korun měsíčně.

**„Vše je možné,
jen musíš chtít
a umět.“**

Když byste se ohlédl do minulosti, které byly tři klíčové milníky v historii ALUCASTu, po nichž se firma posunula na vyšší úroveň?

První důležitý milník přišel hned v roce 2003. Obrátila se na nás významná izraelská firma s žádostí o výrobu nádherného, složitého odlitku ze slitiny hliníku. Do toho si v tehdejší Česko-slovensku nikdo netroufal. My – s deseti zaměstnanci – jsme řekli: jdeme do toho.

Držel jsem se svého životního hesla: „Je lepší mířit ke hvězdám a minout, než do kopy hnoje a trefit.“ Dnes nevím, jestli v tom byla větší odvaha, nebo drzost, ale fakt je, že výroba tohoto odlitku – a pak ještě složitějšího navazujícího dílu – nás finančně postavila na nohy. Odlitky jsme vyráběli pět let, vrátili jsme půjčku z roku 2001 a v roce 2007 jsme si z vlastních prostředků postavili vlastní výrobní prostory, znovu v Tupesích.

Další milníky byly roky 2011 (druhá výrobní hala), 2018 (třetí hala) a 2024, kdy jsme postavili moderní administrativní budovu. Jenže nevím, jestli jsou to ty pravé milníky.

Budovy jsou „jen beton“ a stroje „jen železo“, jak říká Baťa.

Mnohem důležitější jsou lidé – u pecí, v provozu i na manažerských postech. Jejich práce a rozhodnutí se po letech ukazují jako ty skutečné milníky. Díky nim dnes děláme odlitky, které létají v letadlech AIRBUS a BOEING, a také v letounech L 410.

„Odlitky, které dnes ALUCAST vyrábí, umí v Evropě jen několik sléváren.“

Co bylo rozhodující, že jste se prosadili na zahraničních trzích? Šlo o technologie, šikovné ruce vašich zaměstnanců, certifikace či obchodní strategie?

Samozřejmě musíte umět výrobek vyrobit – a musí po něm být poptávka. Zároveň se musíte dostat do oborů, kde jsou takové odlitky skutečně potřeba. Každá příručka pro podnikatele říká: chceš-li být úspěšný, dělej to, co nikdo nedělá. A když už to někdo dělá, dělej to líp než on.

Odlitky, které dnes ALUCAST vyrábí, umí v Evropě jen několik sléváren. Když jsem v roce 2006 sdělil kolegům a spoludávajícím, že ALUCAST bude vyrábět odlitky pro AIRBUS, klopili hlavu, abych neviděl jejich úsměvy. Ano – vize musíte mít takové, kterým se okolí směje.

Tady si vždy vzpomenu na J. F. Kennedyho. Při nástupu do prezidentské funkce v roce 1960 řekl, že Spojené státy do konce desetiletí přistanou na Měsíci. Odborníci šleli, protože Američané tehdy neuměli pořádně poslat raketu do vesmíru.

A v červenci 1969 Neil Armstrong po Měsíci skutečně kráčel. To jsou vizionáři a to jsou vize, které je při podnikání potřeba mít.

A jak na tom byl ALUCAST? Už v roce 2007 jsme dodali první odlitky do letounů AIRBUS a BOEING. Kromě směru je ale nutné mít schopný management, schopné pracovníky ve výrobě, lidi oddané firmě – a dnes také specialisty nejen na slévárenské profese, ale třeba na 3D tisk, rentgen, skenování odlitků, rapid prototyping, nastupující topologickou optimalizaci i přicházející umělou inteligenci.

Zaměřujete se na moderní postupy přesného lití a další technologické „vychytávky“. Kde to zákazník pozná nejvíc?

Všechno, co uvádíte, je důležité. Leteckému zákazníkovi musíte dodat odlitek včas a to, že musí přesně odpovídat požadovaným parametrům, je neoddiskutovatelné. Zmínil bych hlavně mechanické vlastnosti – pevnost daného dílu a homogenitu.

Těchto parametrů dosahujeme díky speciálním technologiím, jako je řízené ochlazování a tepelné zpracování dle NADCAP. To vše musí dělat školení a zodpovědní lidé. Leteckému zákazníkovi můžete prodat srovnatelný výrobek i za vyšší cenu, jenže jeho nároky jsou mnohem tvrdší: kvalita, dokladování, stabilita dodávek a celková preciznost.

Vstoupili jste do Podnikatelského klubu Regionu47. Co vás k tomu vedlo a jaký přínos od spolupráce firem, obcí a škol očekáváte?

Podnikatelský klub Regionu47 je uskupení zástupců obcí, měst, firem a řady spolků. Řešíme, co udělat pro to, abychom zastavili zásadní pokles obyvatel Zlínského kraje. Zlín – dříve Gottwaldov, dnes opět Zlín – si uchovával a stále uchovává baťovského podnikatelského ducha. A to je dobře. Právě to je potřeba využít.

V kraji máme řadu vynikajících soukromých firem, které dodávají do celého světa a dávají práci mnoha lidem. Máme kulturní památky, čistotu a úroveň obcí a měst, pracovitost lidí. Folklorní tradice jsou známé v celé Evropě a služby, kultura i zábava často přesahují náš kraj. Potřebujeme nejen zastavit nebo výrazně omezit odliv studentů, firem a lidí, ale také nové lidi do Zlínského kraje přilákat.

Co je k tomu potřeba? Podporovat privátní firmy v rozvoji a pomoci s budováním ubytovacích kapacit pro zaměstnance – protože právě ubytování a bydlení dnes mnoha firmám citelně chybí. Rozvoj firem je především v rukou jejich vedení a bytová výstavba je věcí starostů a samospráv.

Proto vznikl Region47: aby podnikatelé, starostové a zástupci vzdělávacích institucí společně řešili, jak a hlavně kam posunout Zlínský kraj do roku 2047. Jsem hrdý, že i ALUCAST je v Regionu47 aktivní.

**„Slévárství
skutečně
bývalo černým
řemeslem.“**

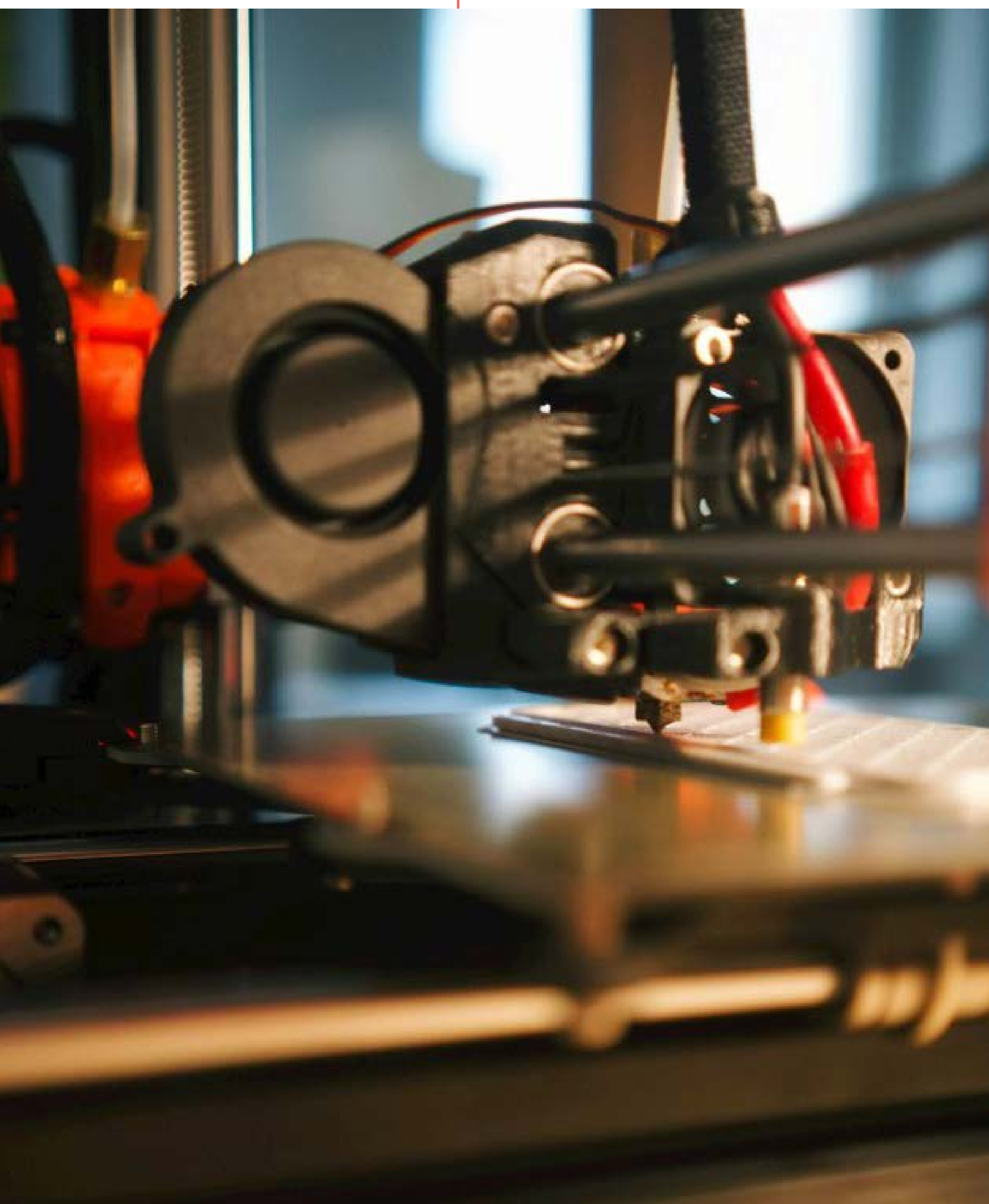
Kdybyste měl vybrat jeden okamžik nebo příběh, na který jste ve firmě osobně nejvíce hrdý, co by to bylo?

Nevím, jestli odpovím úplně přesně, ale těch příběhů je dnes v ALUCASTu přesně 105 – to jsou všichni lidé, kteří u nás pracují. ALUCAST vznikl v roce 2000. To byla doba, kdy panovala značná apatie ke slévárství. Bylo vnímáno jako „černé řemeslo“ – a stát v tehdejší slévárně pět minut na jednom místě znamenalo, že jste se už neodlepili.

Slévárství skutečně bývalo černým řemeslem. A přestože mělo v bývalém Československu silnou tradici, kvalitu tehdy porážel socialistický ukazatel „tuny“ – a to za každou cenu, bez ohledu na pracovní prostředí, ekologii nebo hygienu. Zakládat slévárnu v takové době byla nejen odvaha, ale i trochu šílenství. Pro nás zakladatele to byla výzva: změnit situaci i povědomí. A podařilo se.

Dnes celou slévárnu dvakrát týdně vysáváme. Já ji projdu několikrát denně a nesmím mít zaprášené boty. Pořádek a čistota na pracovišti jsou základním předpokladem pořádku a disciplíny při výrobě odlitků pro letecký obor. Všichni lidé v ALUCASTu to pochopili. Naše výrobní i administrativní prostory jsou na vysoké úrovni, všichni si toho jsou vědomi – a já jsem na ně hrdý. Děkuji jim každý den.

My slévači máme před sebou nádherné výzvy: aplikovat nejnovější trendy do slévárenských procesů, předběhnout konstruktéry a nabídnout jim něco, co nečekají. Svět je přesycen nabídkami. Vítězit můžeme jen tehdy, když nabídneme něco unikátního – něco, o čem zákazník ještě neví, že by to mohl chtít. Jakmile mu to nabídneme, zjistí, že bez toho nemůže být. Henry Ford prý řekl: „Lidé po mně chtěli rychlejší koně, já jsem jim nabídl auto.“ Tak je třeba se v našich firmách chovat.

Senátor Bazala: Region 47 ukázal, že firmy na Slovácku nemusí soupeřit o mladé lidi. Můžeme je společně vychovat a udržet

Region47 vznikl z iniciativy místních průmyslových lídrů a dnes je jedním z projektů, které se na Slovácku snaží řešit to nejpálčivější: nedostatek kvalifikovaných lidí, odchod mladých a podmínky pro život rodin. Senátor Josef Bazala, který je u Regionu 47 od samého začátku, v rozhovoru popisuje, jak ho k projektu přivedla nabídka podnikatelů Petra Gabriela a zesnulého Karla Marečka, proč považuje propojení firem, škol a samospráv za klíčové a co je podle něj nutné urychlit - od přípravy pracovní síly přes dostupné bydlení až po dopravní stavby včetně D55 a napojení mezi Jarošovem a Starým Městem.

Jste u Regionu 47 od samého začátku. Co byl ten prvotní impuls, proč jste do toho šel? Co vám na tom tehdy připadalo nejvíc smysluplné?

Prvotní impuls přišel od majitele společnosti Ray Service pana Petra Gabriela. Ten mě, jako bývalého starostu Starého Města a tehdy už senátora, pozval do jejich podniku a seznámil mě se společným záměrem, dnes už bohužel zesnulého, pana Karla Marečka ze společnosti BD SENSORS. Představil mi jejich pohled na budoucnost regionu, konkrétní potřeby výrobních společností a zeptal se, zda bych se z pozice, kterou mám, nechtěl na projektu nějakým způsobem podílet a pomoci mu i s jeho propagací.

Téma mi bylo velmi blízké. Dvacet let jsem pracoval v LETu v Kunovicích, problematiku výroby, technických profesí i rozvoje regionu řeším dlouhodobě, ať už jako bývalý starosta, nebo dnes z pozice senátora a krajského zastupitele. Proto jsem tuto nabídku přijal s vděčností, ale zároveň i s určitou obavou, protože jsem si od začátku uvědomoval, že jde o složitý a dlouhodobý problém.

Region47 je pro Slovácko výjimečný tým, že se dokázaly spojit výrobní společnosti, které jsou lídry ve svých specializacích,

Úzkou spoluprací firem, obcí, veřejné správy, škol a dalších partnerů zaměřených na prosperitu a rozvoj regionu Slovácka (zejména Uherskohradištska a Uherskobrodsko) prostě potřebujeme. Právě tahle komplexnost a snaha řešit věci dlouhodobě mi na Regionu47 od začátku připadala nejvíc smysluplná.

V čem je podle vás Region 47 pro Slovácko nejdůležitější? A čím se liší od jiných projektů nebo platforem, které v minulosti vznikaly?

Region47 je pro Slovácko výjimečný tým, že se dokázaly spojit výrobní společnosti, které jsou lídry ve svých specializacích, a vytvořit mezi sebou spolupraci, aby předešly vzájemnému přetahování zaměstnanců, kterých je na trhu málo. Podniky se tu nesnaží soupeřit o pracovní sílu, ale společně hledají řešení, jak zajistit dostatek kvalifikovaných lidí. Nabízí lidem, kteří přijdou do výroby, perspektivu kvalitního zaměstnání jejich pracovní růst, ale i zázemí pro rodinný život. To je zásadní nejen pro mladou generaci, ale i pro samotné podniky a společnost jako celek. Koordinace a dlouhodobý strategický přístup odlišuje Region47 od jiných projektů, které vznikaly spíše ad hoc nebo bez hlubší spolupráce mezi výrobními subjekty, školami a samosprávou.

Jak se do Region 47 konkrétně zapojujete vy jako senátor? V čem může být pro projekt přínosná vaše role v Senátu?

Jako senátor se účastním společných projektových dnů, kde se hledají záměry a postupy, jak zajistit dostatek kvalifikovaných pracovníků do všech stupňů výroby tak, aby se výrobní společnosti mohly technologicky vyvíjet, modernizovat a reagovat na potřeby trhu. Pokud k tomu bude potřeba přijímat některé úpravy zákonů, tak jsem přímo u toho. Co se týká dalšího rozvoje našeho regionu, jde o dotažení digitalizace stavebního zákona, snížení cen energií, a dokončení dopravní infrastruktury mezi které jistě patří dálnice D55 a dopravní napojení od Jarošova do Starého Města. I tyto akce by měly zajistit všem zúčastněný další růst a kvalitní podmínky pro lidi žijící na Uherskohradištsku.

Které z témat, kterým se Region 47 věnuje, považujete osobně za nejdůležitější? Kdybyste měl pojmenovat jednu prioritu, kterou je potřeba teď posunout nejrychleji, která by to byla?

Nejdůležitější je propojení vzdělávání s reálnými potřebami regionu a výrobních podniků. Tedy zajistit, aby absolventi škol měli potřebné znalosti a dovednosti pro práci v regionu. Prioritou, kterou je potřeba posunout nejrychleji, je zajištění kvalifikované pracovní síly a nabídky pracovních míst odpovídajících moderním technologiím, společně s dostupným bydlením a základní infrastrukturou pro mladé rodiny.

Co je podle vás klíčem k tomu, aby mladí lidé neodcházel ze Slovácka žít a pracovat jinde? Jaké konkrétní podmínky musí region vytvořit, aby to pro ně dávalo smysl?

To je nejtěžší otázka, protože je to problém celosvětový. Mladí lidé, které vyšleme na studia, se často už nevrací, protože je lákají lepší pracovní příležitosti ve velkých městech. Často si ale ani neuvědomují, že vyšší mzdy znamenají také vyšší náklady na bydlení, služby a životní potřeby, zvláště pokud mají malé děti.

Myslím, že v mnoha obcích a městech, máme velké množství volných starších rodinných domů.

Musíme zde všichni společně, obce, města, kraj a soukromý sektor pracovat na zajištění dopravní dostupnosti, dostupném bydlení a jistotu pracovních příležitostí. Dlouhodobě by mohlo pomoci například nastavení daňových výhod pro ty, kteří zůstanou v regionech, se zvýhodněním venkovských a méně osídlených oblastí, aby se život na venkově skutečně ekonomicky vyplatil. Myslím, že v mnoha obcích a městech, máme velké množství volných starších rodinných domů. Obce, a zatím i stát, s tím nemůžou nic dělat, a přitom je tam obrovský bytový fond. Majitelé těchto domů ovšem nechtějí nemovitosti prodat, a dokonce ani je pronajímat. Částečně v tom mají uloženy finanční prostředky nebo čekají a doufají, že se jim děti někdy, „ze světa“ vrátí domů. Nebo, že to někdy v budoucnu vyřeší jejich děti. Máme tu velké množství vícegeneračních rodinných domů, kde žijí pouze dva starší manželé. Dokud mohou, tak je vše v pořádku, ale víme, že tomu tak v budoucnu nemusí být. Myslím, že je to výzva pro nás všechny, jak s tím naložit, tak aby to bylo výhodné pro obě strany. Je třeba si uvědomit, že u těchto volných rodinných domů je vybudována veškerá potřebná infrastruktura jako jsou komunikace, chodníky, veřejné osvětlení, rozvody plynu, elektřiny, vodovodu, kanalizace atd. Některé obce s touto problematikou různě pracují a nabízejí majitelům finanční pobídky, ale systémově to, dle mě, není řešení. Možná, že čas to spraví.

Proč je podle vás důležité zapojení místních úspěšných podniků do Region 47? A proč by se podle vás měly přidat i další společnosti a obce? Co jim to může přinést a jak to může pomoci celé myšlence Region 47?

Region47 je iniciativou samotných podnikatelů, kteří zde zaměstnávají lidi, mají z toho samozřejmě užitek, na druhou stranu vytváří pracovní příležitosti a nabízí příležitost v podobě stabilního a perspektivního zaměstnání. Takže je to výhodné pro obě strany i společnost. Mnohé obce a města již na tomto projektu spolupracují, nyní se přidal i Zlínský kraj. A to moc je dobře. Jen díky koordinaci všech těchto subjektů můžeme skutečně zajistit dlouhodobý rozvoj Slovácka a zlepšit kvalitu života a jeho obyvatel.

Kontakt

Podnikatelský klub REGION47, z.s.

Mariánské náměstí 123

686 01 Uherské Hradiště

www.region47.cz

 www.facebook.com/region2047

 www.instagram.com/region2047

 www.linkedin.com/company/region2047

Peter Hunák

Mobil: +420 731 555 123

E-mail: hunak@region47.cz